

BAJUSZPEDRŐ

BRASNYÓ ISTVÁN

Váltván a lovat,
az még visszanyerített,
a dög.
(Szívna ki a holdvilág
a csontjait.)

(Szolga időkben
mit szolgál az erény?)

Tégelyben elfér
minden tudomány:
bajuszt pederj!
Végy példát azokról,
akik már kipederték.

Szép ékesség az új név,
míg a régít
nem feledik.

Csigaházat vásárolt
magának a pribék,
oda húzódik.

Az elszánt
riadt kutyaként
megfutamodik,
a gonosz

meghunyászkodik:
szükség lesz rá
hamarost, véli.

Ki rúgna
a pofájába?
Űződet már ne űzd
– ez a tanács –,
csapd le magadról
nyálát.

Csak az alkalmat
lesi valahol,
az időn kívül,
hogy megszorítson.

Addig is
bajuszpedrőt csempész,
mintha tudományát
előadhatná majd
egy leendő tanfolyamon.

Jó emlékezetében él
boldog kora.
Már-már eszmévé
magasztosul vissza.
Nem szán-bán,
inkább lapít.

Hogy nemsokára,
nyakadba ülve
agyonlapítson,
szándéka szerint
lóvá tegyen.

És ezt majd
ki teszi jóvá?
A szélkakas?

Mutogatva összevissza,
kivirágzik a szélrózsa,
a lelkes
lelket váltana,
a testes testét palástolná.

Dilinger I., 1987, olaj, vászon